

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D.,
ve věci

žalobce: **Ing. T. K.**, narozený „X“,
bytem „X“,
zastoupený Mgr. Petrou Dupákovou, advokátkou,
sídlem Hradiště 97/4, 400 01 Ústí nad Labem,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**,
se sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,
zastoupeného Mgr. Vlastimilem Škodou, advokátem,
sídlem Řetězová 2, 405 02 Děčín I,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 6. 2019, č. j. KUUK/80693/2019/DS,
sp. zn. KUUK/51980/2019/DS,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 14. 6. 2019, č. j. KUUK/80693/2019/DS, sp. zn. KUUK/51980/2019/DS, se **pro vadu řízení zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

- II. Žalovaný je **povinen zaplatit** žalobci náhradu nákladů řízení ve výši **9 800 Kč** do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou, která byla podána v zákonem stanovené lhůtě, domáhal přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 14. 6. 2019, č. j. RN-666 102 6889-315-JŠ, kterým byly zamítnuty námitky proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 1. 2019, č. j. KUUK/80693/2019/DS. Uvedeným rozhodnutím ze dne 14. 6. 2019 zamítl žalovaný žalobci odvolání žalobce jako nepřipustné, neboť žalobce podal odvolání opožděně.

Žaloba

2. V žalobě žalobce uvedl, že nesouhlasí s žalobou napadeným rozhodnutím. Poukázal na skutečnost, že po doručení žalobou napadeného rozhodnutí pojal pochybnost o tom, že mu bylo rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem, odboru přestupkových agend (dále jen „magistrát“), ze dne 25. 10. 2018, sp. zn. MMUL/OPA/OKS/152203/2018/Jer (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“) doručeno dne 1. 11. 2018, neboť dle pracovního kalendáře nebylo možné, aby prvoinstanční rozhodnutí tohoto dne na poště vyzvedl. Dále uvedl, že dne 19. 7. 2019 nahlédl do správního spisu a zjistil, že prvoinstanční rozhodnutí bylo vydáno zaměstnankyní pošty dne 3. 11. 2018, jak je uvedeno na poštovním razítku. K ručnímu dopsání jeho jména a data vyzvednutí prvoinstančního rozhodnutí v části doručky „Prohlášení příjemce zásilky“ prohlásil, že se nejedná o jeho rukopis. Doplnil, že požádal Českou poštu o poskytnutí informace z jejího informačního systému pro správu poštovních zásilek a z tohoto potvrzení vyplynulo, že prvoinstanční rozhodnutí bylo vyzvednuto dne 3. 11. 2018. Žalobce dovodil, že patnáctidenní lhůta pro podání odvolání tak začala běžet dne 4. 11. 2018, přičemž poslední den této lhůty připadl na pondělí 19. 11. 2018. Podotkl, že dne 19. 11. 2018 podal prostřednictvím České pošty odvolání, tedy jej podal včas. Trval na tom, že pochybil již magistrát, který vyhodnotil, že podané odvolání je opožděné a s tímto závěrem předal správní spis k rozhodnutí žalovanému.

Vyjádření k žalobě

3. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě zrekapituloval dosavadní průběh řízení a k žalobním bodům žalobce uvedl, že při počítání lhůty pro vyhodnocení včasnosti podaného odvolání přihlédl k doručence doručovaného prvoinstančního rozhodnutí, na níž je hůlkovým písmem vyplněno jméno žalobce, datum převzetí doručované písemnosti 1. 11. 2018 a podpis žalobce, který se shoduje s podpisy na jiných písemnostech. Trval na tom, že v řízení postupoval v souladu s právními předpisy, a vyhodnotil, že prvoinstanční rozhodnutí nabylo právní moci dne 17. 11. 2018, a proto odvolání ze dne 19. 11. 2018 bylo podáno opožděně.

Replika žalobce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

4. Žalobce v podané replice citoval články poštovních podmínek České pošty, z nichž dovodil, že podpisem na doručence (dodejce) potvrzuje fyzické převzetí zásilky a nikoliv faktickou správnost údajů uvedených na doručence. Podle žalobce byla za správnost údajů na doručence odpovědná Česká pošta. Trval na tom, že k převzetí prvoinstančního rozhodnutí došlo dne 3. 11. 2018, a proto považoval napadené rozhodnutí za nezákonné.

Ústní jednání

5. Při jednání soudu konaném dne 14. 7. 2021 právní zástupkyně žalobce v plném rozsahu odkázala na žalobu ve znění repliky a setrvala na dosavadních stanoviscích. Uvedla, že podstatným důkazem v soudním řízení je informace České pošty ze dne 29. 6. 2019, kterou bylo potvrzeno, že předmětná zásilka mu byla doručena až dne 3. 11. 2018, což potvrzuje i razítko na předmětné doručence. Připustila, že na doručence mohlo dojít lidským pochybením ke špatnému vyplnění data, nicméně žalovaný měl vycházet z celé doručanky. Trvala na tom, že žalovaný pochybil a žaloba byla podána důvodně. Navrhla, aby žalobci byla přiznána náhrada nákladů řízení, a doplnila, že není plátcem DPH.
6. Právní zástupce žalovaného při ústním jednání před soudem v plném rozsahu odkázal na vyjádření k žalobě. Dále uvedl, že rozhodnutí ponechá na úvaze soudu a náhradu nákladů řízení nepožaduje.
7. Soud v souladu s § 52 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), provedl dokazování čtením sdělení „Poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím“ ze dne 30. 7. 2019, které je založeno na čl. 8 soudního spisu, žádosti Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 12. 3. 2021, které jsou založeny na č. l. 42, 43, včetně potvrzení o doručení do datové schránky, a sdělení České pošty ze dne 15. 4. 2021, které je založeno na čl. 45 soudního spisu.

Posouzení věci soudem

8. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí dílu prvního hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobkyně uplatnila v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobkyně je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
9. Soud předesílá, že rozhodnutí, proti němuž žalobce brojí, je rozhodnutí, kterým nebylo rozhodováno in meritum o odvolacích námitkách žalobce proti prvoinstančnímu rozhodnutí, nýbrž rozhodnutí, kterým bylo odvolání žalobce podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuto pro opožděnost. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 27. 4. 2012, č. j. 5 As 111/2011-Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

87, uvedl, že: „V souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu je soud v případě žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání jako opožděného nebo nepřipustného oprávněn zkoumat v mezích žalobních bodů pouze to, zda se skutečně jednalo o opožděné nebo nepřipustné odvolání a zda byl žalobce zkrácen na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2003, č. j. 5 A 14/2002 - 35, publikovaný pod č. 287/2004 Sb. NSS, usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 8. 2008, č. j. 8 As 51/2006 - 105, též rozsudky zdejšího soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 8 As 51/2006 - 112, ze dne 27. 11. 2008, č. j. 2 As 53/2007 - 111, ze dne 23. 12. 2009, č. j. 5 As 105/2008 - 135, ze dne 23. 4. 2010, č. j. 5 As 10/2010 - 75.“ V návaznosti na uvedené závěry Nejvyššího správního soudu se soud zabýval ve věci toliko tím, zda zde byly důvody pro zamítnutí odvolání žalobce pro opožděnost.

10. Po přezkoumání skutkového a právního stavu, který zde byl v době rozhodování žalovaného (dle § 75 odst. 1 s. ř. s.), dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.
11. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že prvoinstanční rozhodnutí ze dne 25. 10. 2018 bylo žalobci doručováno na adresu jeho bydliště Dvořákova 1502/8, Ústí nad Labem. Žalobce byl v prvoinstančním rozhodnutí mj. poučen o tom, že je proti němu možné podat odvolání, a to ve lhůtě do 15 dnů ode dne následujícího po dni oznámení tohoto rozhodnutí, které se podává u magistrátu, na adrese Velká Hradební 2336/8, 401 00 Ústí nad Labem. Žalobce prvoinstanční rozhodnutí podle doručky založené ve správním spise převzal osobně dne 1. 11. 2018, jak je vyplněno ručně na dané doručence, avšak podle razítka České pošty na doručence převzal prvoinstanční rozhodnutí dne 3. 11. 2018. Odvolání proti předmětnému prvoinstančnímu rozhodnutí pak žalobce podal prostřednictvím držitele poštovní licence dne 19. 11. 2018.
12. Podle § 20 odst. 1 věty první správního řádu se fyzické osobě doručuje písemnost na adresu pro doručování, na adresu evidovanou v informačním systému evidence obyvatel, na kterou jí mají být doručovány písemnosti, na adresu jejího trvalého pobytu, ve věcech podnikání do místa podnikání, nebo při doručování prostřednictvím veřejné datové sítě na její elektronickou adresu; fyzické osobě lze však doručit, kdekoli bude zastižena.
13. Podle § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu pokud je provedení určitého úkonu v řízení vázáno na lhůtu, případně-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den; to neplatí, jde-li o lhůtu určenou podle hodin.
14. Podle § 83 odst. 1 správního řádu odvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Odvolání lze podat teprve poté, co bylo rozhodnutí vydáno. Bylo-li odvolání podáno před oznámením rozhodnutí odvolateli, platí, že bylo podáno v první den odvolací lhůty.
15. Podle § 92 odst. 1 věty první správního řádu opožděné nebo nepřipustné odvolání odvolací správní orgán zamítne.
16. V daném případě bylo možné podat odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí magistrátu do 15 dnů ode dne následujícího po jeho oznámení, o čemž byl žalobce v tomto rozhodnutí také řádně poučen. Po provedeném dokazování a rovněž ze správního spisu vyplynulo, že rozhodnutí magistrátu bylo žalobci v souladu s § 20 odst. 1 správního řádu Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

doručeno do vlastních rukou až dne 3. 11. 2018, nikoliv již dne 1. 11. 2018, jak se mylně domníval žalovaný. Posledním dnem lhůty pro podání odvolání bylo tudíž pondělí 19. 11. 2018, neboť poslední den patnáctidenní lhůty k podání odvolání připadl na neděli 18. 11. 2018. Jelikož žalobce odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí podal držiteli poštovní licence dne 19. 11. 2018, je zjevné, že zákonná lhůta k podání odvolání neuplynula marně, a žalobce tak odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí nepodal opožděně.

17. Nelze než uzavřít, že úvaha žalovaného o opožděnosti odvolání nebyla správná a žalovaný nepostupoval správně, když podané odvolání žalobce pro opožděnost zamítl.
18. S ohledem na shora uvedené soud shledal žalobu důvodnou a podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. napadené rozhodnutí žalovaného pro vadu řízení zrušil, neboť skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu. Vzhledem k tomu, že vytýkaným nedostatkem nebylo stíženo řízení vedené magistrátem, nepostupoval soud dle § 78 odst. 3 s. ř. s. a zrušil pouze rozhodnutí žalovaného. Soud současně podle § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku.
19. Vzhledem k tomu, že žalobce měl ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení v celkové výši 9 800 Kč. Náhrada se skládá ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč, z částky 6 200 Kč za dva úkony právní služby právní zástupkyně žalobce po 3 100 Kč podle § 35 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“) [převzetí a příprava zastoupení – § 11 odst. 1 písm. a) AT; účast u jednání soudu – § 11 odst. 1 písm. g) AT], z částky 600 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta [dva režijní paušály po 300 Kč podle § 35 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 13 odst. 1 a 3 AT].

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 14. července 2021

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)